(ఆంధ్రజ్యోతి వీక్లీ - దీపావళి 1983)

సదోగ్యం

"రెండు గోపాల్ జర్దా కిళ్ళీలు!" అన్నాను, రెండు రూపాయల నోటు అందించి.

కుర్రాడు ముగ్గుతూ ముగ్గుతూ వున్న అరటిపండులా వున్నాడు."అయ్" అని వినయంగా అందుకుంటూ "బంగాలీ ఆకే గదండి?" అన్నాడు.

"ఆ, కిమాం దిట్టంగా తగిలించు."

"అలాగే సార్."

"ముందొక సోడా కొట్టు?" అని ఆజ్ఞాపించేను.

"యస్సార్."

సోడా పుచ్చుకుంటూ "ఈ అరటి పండెంత ?" అన్నాను.

"ముప్ఫయ్యయిదు పైసలండి సార్."

"అబ్బా! యేమిటంత గిరాకి ? చక్కెర కేళీ రేటు చెబుతున్నావ్ ?"

"చిత్తం సార్. రాయిమండ్రి సరుకండి. చక్కెర కేళీ కాదుగానండి. అమృతపాణీ అంటారండి." అని సున్నం బ్రష్ అంటించిన తెలుపును చేతి మంచి తుడుచుకుంటూ చెప్పాడు. తనే ఒకపండు ఎంపిక చేసి కత్తితో గెల మంచి కోసి అరటిపండు వొలిచి చేతిలో పెట్టినంత పనిచేసేడు. "చక్కెర కేళీ దీనిముందు ఎందుకు పని చేస్తదండి ? ఊరికే దూరపు కొండలు నునుపంతే. తమరు తొంచేసి చూడండండి. నచ్చకపోతే వూరికే ఇచ్చేస్తానండి" అన్నాడు. మళ్ళీ కిళ్ళీకట్టే కార్యక్రమంలో పడ్డాడు, మొగాన చిరునవ్వు వదలకుండాను.

పండు తిన్నందుకాడు. అతగాడి ప్రవర్తనకి ప్రసన్నతకీ ఇవ్వావచ్చు నలబై పైసలు-అనిపించింది.

రాత్రి పదిన్నర కావస్తోంది. మేం వుండే కాలనీలో కిళ్ళీ దుకాణాలుండవు. ఈ వేళప్పుడు ఒకవేళ ఉన్నా అక్కడ నాక్కావల్సిన జర్దా వుండదు; 'గోపాల్ జర్దా' అన్నానా' అది లేదు సార్ బాబాజర్దా వుంది కట్టమంటారా ?" అంటాడు. అదీలేకపోకే బంగాలీఆకు లేదుసాల్ అంటాడు.అదీ కాకపోతే ఏలక్కాయలేదనో పిప్పరమెంటు పువ్వు లేదనో కండిషన్ పెడ్తాడు. రోజూ అందుకని టౌన్‌లోంచే

పట్టుగెడతాను కిళ్ళీలు. మా రామారావు మాస్టారూ అంతే. యాభై చదరపు మైళ్ళ సిటీమొత్తంమీద ఆయనకి కావలసిన కిళ్ళీ ఆయన కావలసినవిధంగా కట్టేది ఒక్కదుకాణమే. ఆయన స్వయంగా అంత దూరం(కనీసం నాలుగు కిలోమీటర్లు) సైకిలుమీద వెళ్ళి తెచ్చుకుంటారు. ఓసారి ఆయనకి కొంచెం ఆయాసంగా వుండి స్వయంగా వెళ్ళలేని పరిస్థితొచ్చిందిట. కొడుకులు ముగ్గురూ మూడు పన్లమీద వుండిపోయారుట. ఆయనకేమో ఆ "స్పెసిఫికేషన్స్"ప్రకారం కిళ్ళీలు వుంటేనే గాని తోచదని యెరిగిన వారై వారి ఇల్లాలే స్వయంగా కొంతదూరం సిటీ బస్‌కి నడిచి బస్సుకోసం నిలబడి బస్సు లోపలా నిలబడి అంతదూరమూ వెళ్ళి మాస్టారి కిళ్ళీలు కట్టించుకుని గంటన్నర శ్రమ చేసుకుని వచ్చారట.

"మేస్టారు మందుకొట్టరు. మనకి అరవై రూపాయల విస్కీ బాటిల్‌తో గానీ రానిది ఆయనకి అరవై పైసల జర్దా కిళ్ళీతో వస్తుంది కిక్కు. అదే ఆయనతో చిక్కు"అని మాస్టారు శిష్యులూ సహోధ్యాయులూ కొందరనడం యెరుగుదును.

"ఆయ్"తో మొదలెట్టాడు కుర్రాడు. యస్సార్ అన్నాడు. అలాగే సార్ అన్నాడు. చిత్తం అన్నాడు, ఐదుపైసలు తగ్గిస్తాడేమో అని బేరం ఆడబోయాను, పండు బాగులేకపోతే డబ్బులే ఇయ్యొద్దన్నాడు. కాస్తమోతాదు మించితే ధూర్త లక్షణం అయిపోయేటంత అతి వినయం ప్రదర్శించి నన్ను వశపర్చుకున్నాడు.

"అందులో వోకిళ్ళీ ఇటిచ్చిమళ్ళీ మరోటి కట్టు" అన్నాను; రెండు రూపాయల నోటు ఇచ్చినదానికి బేరం సరి పెట్టేస్తూ.

"ఎస్సార్" అన్నాడు కుర్రాడు; చెప్పినట్టు చేస్తూ.

"చదువుకున్నావా ?" అన్నాను.

"ఏదోలెండి సార్. బి. కాం. మూడోయాడాది వరకు చదివిమానేశానండి"

"మరెక్కడయినా వుద్యోగం కోసం ప్రయత్నించలేక పోయావా?" అన్నాను.

"మా మామయ్యొద్దన్నాడండి."

"మీమామయ్యేంచేస్తున్నాడు,అతనూ వ్యాపారమేచేస్తున్నాడా?" అన్నాను.

"ఆయ్."

నా ప్రశ్నకి మరో జవాబులాగా పక్కనుంచి వో వ్యక్తి దూకుడుగా

వచ్చి "ఏరా ఇంకా మూసెయ్యాలా కొట్టు? పోలీసోళ్ళు చూశారంటే సంపుతా రారే?" అన్నాడు.

"ఇదిగో అయిపోయింది మావయ్యా. ఇదే చివర బేరం"! అని కిళ్ళీలు ముడిచేసి "రెండూ కాగితానికి కట్టేనండి సార్." అన్నాడు కుర్రాడు.

వచ్చిన వ్యక్తి నన్ను పరిశీలనగా చూసి "నమస్కారం గురువుగారు చాన్నాళ్ళకి" అన్నాడు.

"మీరు —? "అన్నాను.

"గుర్తుబట్టేదేంటండి? నేను కిష్టమూర్తినండి. నా చేత కిళ్ళీకొట్టెట్టించింది మీరేనండి" అని నవ్వుతూ, నా చేతిని వెతిగి పట్టుకుని వూపాడు.

తొమ్మిదేళ్ళ కిందట—

బి. కామ్. సెకండ్ క్లాస్‌లో పాసయ్యాను సార్. ఎంప్లాయ్‌మెంటు ఎక్ ఛేంజిలో రిజిష్టర్ చేసి నాలుగేళ్ళయింది సార్. నా కొచ్చినమొట్ట మొదటి కాల్ లెటర్ తమరు పన్చేసే ఆఫీస్ నుండే వచ్చింది సార్. ఎకౌంట్స్ క్లర్క్ కమ్ టైపిస్ట్ పోస్టులు సార్. నాలుగు కాలశీంట సార్, ఇరవై ఆరుమంది పంపుతున్నారు సార్. తమలాంటి వారు కలగజేసుకుంటేగానీ రాదు సార్. అంటూ మూడు రోజులపాటు ఎడాతెరిపీ లేకుండా నన్ను ఆశ్రయించాడు.

ఈ క్రిష్ణమూర్తి!

అప్పటికీ యిప్పటికీ ఆ ఆఫీస్‌లో ఎస్టాబ్లిష్‌మెంట్ సెక్షన్ సూపరింటెండెంట్ నేనే.మధ్యలో ఒకసారి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయ్యానుగాని మళ్ళీ పలుకుబడి వుపయోగించుకుని యిక్కడికే చేరాను.

సరే. మర్నాడు ఫైల్స్ తిరగేసి చూశాను. ఇంటర్వ్యూ ఇంకా మూడు రోజులుంది. ఎకౌంట్స్ ఆఫీసర్ బ్రహ్మజీరావుగారు; డెప్యూటీ సెక్రటరీ అనంత శయనంగారు, పబ్లిక్ రిలేషన్స్ ఆఫీసర్ కొండయ్యగారూ ఆ ఇంటర్వ్యూ చేస్తారు. బ్రహ్మజీరావు గారికి నా మాటంటే గురి కదా; పోనీ నేనున్న వీధి లోనే వుంటున్నాడు కదా కాస్త కనిపిస్తూ వుంటాడు మంచికీ చెడ్డకీనని; క్రిష్ణ మూర్తి కేసు ఆయనతో కదిపించాను.

"నేను అర్జంటు పనిమీదా కలకత్తా వెళ్ళిపోతున్నాను. ఇంటర్‌వ్యూ వాళ్ళద్దరే కండక్ట్‌చేస్తారు. సరే మీరు అంత యిదిగా చెబుతున్నారు గనక నేను

వాళ్ళకిద్దరికీ విడివిడిగా చిన్న హింట్ యిస్తాను. ఆపైన అతని అదృష్టం!" అన్నారాయన.

క్రిష్ణమూర్తికి ఆ ఉద్యోగం రాలేదు.

సరిగ్గా ఆ రోజుల్లోనే ; ఒక కమర్షియల్ బ్యాంక్ బ్రాంచికి, మేనేజరుగా నా శిష్యుడు రామబ్రహ్మం వొచ్చాడు. ఉద్యోగంలో చేరిన మూడో రోజు అతను మా యింటికొచ్చి కుశల ప్రశ్న డుగు తున్న సమయంలో క్రిష్టమూర్తి తన ఇంటర్వ్యూ ఫలితం యేమైందని కనుక్కోడానికి మా ఇంటికే వొచ్చాడు. బోలెడు సారీలు కట్టి క్రిష్ణమూర్తికి ఆశ్చేదునిజం తెలియజేశాను. నేను అంత మర్యాదగా చూస్తున్న మనిషికదా అని రామబ్రహ్మం ఆసక్తి చూపించి, పట్టభద్రులకి స్వయం ఉపాధి పథకాలు చాలా వున్నాయని: అలాటివాట్లో ఏదో ఒకటి చేపట్టగలిగితే తన బ్యాంక్ నుంచి రెండువేల అయిదు వందల వరకు అప్పు యివ్వచ్చునీ ఈ వూరి బ్రాంచికి తనే యజమాని కనక "జస్ట్" గురువుగారు "మోరల్ సెక్యూరిటీగా ఉంటే చాలు. "ఆర్డర్" తనే యిస్తాననీ చెప్పేడు.

దాంతో-

క్రిష్ణమూర్తి వాళ్ళయింటి అరుగు మీద కిళ్ళీ దుకాణం పెట్టాడు.

బ్యాంకు వాళ్ళ ఇండెమ్నిటీ బాండుకి. నామకః తెరిచి వుంచవలసిన కరెంట్ అకౌంటుకి కొంత ఖర్చు పెట్టించినా, మిగిలిన డబ్బుతో వాళ్ళ యింటి ముందరి అరుగుమీద గోడలు అల్మారాలు నిర్మించి తలుపు లేర్పాటు చేసి పకడ్బందీగా కొట్టు కట్టాడు క్రిష్ణమూర్తి.

ఆర్నెల్లు గడిచేలోగా నేను అతన్ని చాలాసార్లు పలకరించేను: కిళ్ళీలు తీసుకుంటున్నప్పుడల్లా.

ఇవాళా. రేపా దివాలా తియ్యడం అన్నట్లే ఉండేవాడు.

"ఏం వ్యాపారం సార్. అందరూ అరువులు పట్టుకుపోతున్నారు! ఉన్న సరుకులు కొనరు. సబ్బులు తెప్పించావా. అగరొత్తుల ప్యాకెట్లు లేవా. అయ్యో తల నెప్పి మాత్రల్లేవటోయ్ అనేస్తున్నారండి" అన్నాడొకసారి క్రిష్ణమూర్తి.

"బ్యాంకోళ్ళు రెండువేల అయిదు వందలిచ్చారాండి? అందులో ఈ కొట్టు కడతానికి మునిసిపాల్టీవాళ్ళ ప్లానెప్రూ చెయ్యటానికి రెండొందలు కాజేశారండి. అసలు బ్యాంకి గుమ్మం దాటేలోపుగానే దాదాపు నూటిరవై రూపాయలై పోయాయండి. ఆ తరువాత ఇక్కడ గోడల్లేపటానికై తేనేం. తలుపులూ అల్మారాలూ

జాతేనేం రోడ్డుమీదికి మెట్లయితేనేం పన్నెండు వొందలై పోయాయండి. నల్లే కలపతో బడ్డీ కట్టించినా పదిహేను వందలైపోతా యనుకోండి. అదిగాదు నేననే దండి. ఆ రెండువేలనాలుగొందలూ దీనిమీద బెట్టానుగానండీ దీనికి బదులు అదే సొమ్ము గుప్‌చిప్‌గా ఎవరిచేతుల్లోనైనా పడేస్తే ఉద్యోగమే వొచ్చేది గదంటండి?" అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి యింకోసారి.

నాకు ట్రాన్స్‌ఫర్ అయినప్పుడు క్రిష్ణమూర్తితో చెప్పకుండా తిన్నగా బ్యాంక్ కెళ్ళి రామబ్రహ్మాన్ని కలిశాను. "క్రిష్ణమూర్తి తరుపున హామీ వున్నాను కదా: అతను నేడో రేపో కొట్టు ఎత్తేసే టట్టున్నాడు. కొంపదీపి నా పీకల మీదికి రాదుగదా" అని రహస్యంగా అడిగాను.

రామబ్రహ్మం లెడ్జెల్ తెప్పించి చూశాడు.

దుకాణం తెరిచిన నాలుగు నెలల వరకు అకౌంట్‌లో జమ అసలు లేదు. (వడ్డీకూడా లేదు)

అయిదో నెలనుంచి, నెలకెంతకట్టాలో అంతకి ఒకటిన్నర రెట్ల చొప్పున జమ పడింది. అలా నాలుగు నెలలు పడింది మళ్ళీ గైర్ హాజరు. అలా మూడు నెలలు. మళ్ళా పదో నెలలో నాలుగు వాయిదాల మొత్తం చెల్లు.

"ఈ లెక్కని అతనేమి దివాలా తియ్యడు మేస్టారూ, అయినా అతగాడికి స్వంత యిల్లు వుంది. మరేం భయంలేదు; మీరు నిశ్చింతగా వెళ్ళిసొండి." అన్నాడు రామబ్రహ్మం,

అంతే. క్రిష్ణమూర్తిని మరిచి పోయాను.

ఇప్పుడు——

ఈ నగరాని కంతటికీ నాడీకేంద్రం లాంటి ఈ సెవెంటీ ఎం, ఎం. థియేటర్ జంక్షన్‌లో సరిగ్గా థియేటర్ కెదురుగా క్రిష్ణమూర్తి కిళ్ళీకొట్టు!

షేక్‌హాండు అయినాక వెంటనే క్రిష్ణమూర్తి కిళ్ళీకొట్టు మీదనుంచి మేనల్లుణ్ని దింపేశాడు.

తనే అధిష్టించాడు ఆ సింహాసనం.

అప్పటికే నాకు చేతికందిపోయిన జర్దాకిళ్ళీల విశేషం అడిగి తెలుసుకుని "నాచేత్తో రెండు కిళ్ళీలు కట్టి ఇస్తాను గురూగారూ" అని ముచ్చటపడ్డాడు,

పళ్ళెంలో తడిగుడ్డ కింద వుంచిన బెంగాలీ తమలపాకుల్ని ఓసారి నిర్లక్ష్యంగా తిరగేసి వదిలేసి దిగువన బుట్టలోంచి మర్రి ఆకులంతేసి పరిమాణం దళస రివున్నవి లాగాడు! వాటిని చక్కగా శ్రద్ధగా కడిగాడు.

సున్నం రాస్తూ
కవిరి (కాచు) పూస్తూ
ఖిమాం తగిలిస్తూ
జర్దా వేస్తూ
పచ్చివక్కా
ఉప్పుచెక్కా
యాలక్కాయి
పిప్పరమెంటూ తగిలిస్తూ ; చెప్పాడు విశేషాలు,—
ఆ కిళ్ళీ దుకాణం విలువ యెంత లేదన్నా నలబై వేలుంటుందిట ఇవాళ,
సెంటర్లో పెట్టినందుకు 'పగిడీ' లాంటి ముడుపు పదివేల రూపాయలు.
కొట్లోవున్న నిలువెత్తు ఫ్రిజిడేర్ ఏడువేలు.
ఇంక అక్కడి సరుకో?
అది కిళ్ళీ కొట్టైనా అంటే
అవునంటే అవును,
కాదంటే కాదు కూడాను.
సబ్బులు, దువ్వెనలు, హేరాయిల్సు, షాంపూలు,
టూత్ పేస్టులు, బ్రష్షులు, నాలికబద్దలు.
బ్లేడులూ, రేజర్లు, లోషన్లు, ఆ బ్రస్సులు,
పేకదస్తాలు, జేబురుమాళ్ళు, బట్టలారేసుకునే హాంగర్లు, క్లిప్పులు, రబ్బరు బ్యాండ్సు, జెడపిన్నులు, రిబ్బన్లు.
కాఫీపొడి, టీ పొడి పొట్లాలూ, బోర్న్‌విటా డబ్బాలూ రీఫిల్సు. బూస్టు లాంటి ఇతరపొడులు పాలపొడి డబ్బాలు.
సిగరెట్లు విదేశీ స్వదేశీ అనే విచక్షణ లేకుండా కొన్ని డజన్ల రకాలు. చుట్టలూ, బీడీలూ పొగాకు—
సూదులు, దారాలు, గుండీలు, జిప్పులు.
దోమల్ని తరిమేసే కొత్తరకం సర్పాకృతి అగరొత్తి చుట్టలు,
సోడాలూ, అరటిపళ్ళూ డ్రింకులు.
ఈపక్కగా వేళ్ళాడుతూ సీమటపాకాయగుత్తుల్లా రకరకాల రంగురంగుల వివిధ భాషల వార్తాపత్రికలూ, వారపత్రికలూ, మాసపత్రికలూ,

ఆ లోపల ఫ్రిజిడేర్ నెత్తిమీద కూర్చునిమరిన్నిరకాలపుస్తకాల దొంతర్లు

నోట్ పుస్తకాలూ, పెన్సిళ్ళూ, బాల్ పాయింట్ పెన్నులూ వాటి రీఫిల్సూ, టార్చి లైట్లకీ, రేడియోలకీ, వాడే బ్యాటరీలు.

అగరొత్తులూ, ఫేస్ పౌడర్లు, సెంట్లూ.

ఎదురుగా సినిమా హాలు ఉండడం చేత తప్పనిసరిగా అవసరంవొచ్చే తల నెప్పిమాత్రలు.

అక్కడ లేని వస్తువు సూపర్ బజార్లో కూడా వుండదన్నాడు.

“పోన్లే. నే ననుకున్నదానికంటే యెక్కువగానే బాగుపడ్డావు. అదే సంతోషం నాకు” అన్నాను.

అతను నా కోసం ప్రత్యేక శ్రద్ధతో కట్టిన కిళ్ళీలిస్తూ “ఆమధ్య తమ ఆఫీస్ కొచ్చేవండి. ఇక్కణ్ణుంచి ట్రాన్స్ఫరై పోయారన్నారండి.” అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి.

మళ్ళా జేబులోంచి డబ్బులుతీసి ఇవ్వబోయాను.

“మంచారే. ఉంచండుంచండి” అని నన్ను కసిరినంత పనిచేశాడు. రే కామేశా ఇందాక అయ్యగారిదగ్గర డబ్బులుచ్చుకున్నావా?” అని మేనల్లుణ్ణి కసిరాడు.

“మరే మామయ్యా రెండ్రూపాయలిచ్చారు.”

ఆ రెండు రూపాయలు కూడా ఇచ్చేశాడు క్రిష్ణమూర్తి.

“కాని ఇన్ని వందలవస్తువులు పెట్టావు చూసుకోడం. కాసుకోడం కష్టమేమోకదు?” అన్నాను.

“తప్పదండి. ఇందులో పోటీ అల్లాంటిదండి” అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి. “మనూళ్ళో సుమారు ఎనిమిది వందల కిళ్ళీ కొట్లుంటాయండివ్వాళ. అందులో ఐదు వందల్దాకా ఇదే పద్ధతండి. ఈ పద్ధతిలో వున్న కొట్లేవీ కూడా మన తెలుగోళ్ళవి కావండి. ఈ మలయాళీ కొట్లపద్ధతి చూసి నేర్చుకోకపోతే యాపారం పాపాయిలా గుండిపోద్దండి. ఇంకా ఆశ్యయితే కిళ్ళీకొట్నానుకుని టీ కొట్లు కూడా పెట్టేసి దాంట్లో బన్నులు బ్రెడ్డులు బిస్కెట్లు కేకులు పకోడీలు సమోసాలు మసాలవార్లు అమ్మేస్తున్నారండి. కాఫీలు టీలు బోర్నవిటాల్తో సయితంగా. ఆళ్ళండి; వుదయం ఐదున్నరకి కొట్టిచెప్పుతారండి. రాత్రి పదిన్నర

దాట్నాక పోలీసోడు అల్లంతదూరాన్ని కనబడేవరకు అలా కూర్చుని అమ్ము తానే వుంటారండి. కూర్చోటానికి ఇసుగైతే నుంచుటారంతేగానీ, కొట్టుదిగి బేటికెల్లరండి, ఇంకా అది పట్టుబడక నేను మా మేనల్లుణ్ణి రప్పించానండి. ఈడికి పద్దేనిమిదేళ్ళు లేవండి, కాని నెలకి వంద యాభై జీతమిచ్చి తిండెడత న్నానండి."

తకరకాల వాళ్ళతో ఆత్మీయంగా మాట్లాడడంకోసం కాబోలు, క్రిష్ణమూర్తి భాషకూడా మార్చేసుకున్నాడు. లోగడ ఈ రకం యాసలేనట్టే నాకు జ్ఞాపకం.

"మీ తమ్ముడుండాలి కదా" అన్నాను.

"ఆడు ఇంటి దగ్గర పెట్టిన దుకాణం చూస్తున్నాడండి. ఒక ఆటో కొనుక్కుని వెనక్కాల కేరియర్ పెట్టామండి. ఉదయాన్నే ఐస్ఫ్యాక్టరీకెళ్ళి ఐస్ తెచ్చినల బైకొట్లలో యేసేత్తాడండి. మాతో పాటున్నా. అలా మూడుసార్లు తిరుగుతాడండి."

"మరి అతనలా తిరుగుతున్నప్పుడు ఆ దుకాణం ఎవరు చూస్తారు?"

"మా చెల్లెలుంది కదండి: కాసేపు కొట్టుమీద కాసేపు మిషనుమీద కూర్చుంటాదండి."

"కుట్టు మిషనా?"

"కుట్టుమిషన్ మాయావిడదండి. మా చెల్లెమ్మ టైపు హయ్యర్ పేసయింది కదండి. మా యిల్లేమో జిల్లాకోర్టు ఎదట గదండి: అర్జంటుగా టైపు గావల్సిన కాగితాలు అలా వొచ్చిపడ్తా వుంటాయండి."

ఇలా అన్నీ చెబుతూనే కొట్టు మూసేశాడు క్రిష్ణమూర్తి మేనల్లుడి సహాయంతో. తాళాలన్నీ స్వయంగా లాగి చూసుకుని

"పదండి" అన్నాడు. "అన్నట్టు ఇప్పు డెక్కడరండి, మనిల్లండీ?"

"అబ్బో, సీతమ్మధార కొండవొడ్డునయ్య."

"టి. పి. టి. స్థలంకొని కట్టించారాండి?"

"లేదయ్యా బాబూ క్వార్టర్సు"

"అయిబాబోయ్ ఇంతరాత్రప్పుడు ఎలాగెల్తారండి? ఉండండి నేను డ్రాప్ చేస్తాను." అని కిళ్ళీకొట్టు పక్క సందులోంచి ఒక స్కూటర్ తెచ్చాడు. "ఒరే

కామేశ! నువ్వింటికెళ్ళిపో. నేనొక అరగంటలో గురువుగార్ని దిగబెట్టొచ్చేస్తా."

"స్కూటర్ కూడా కొన్నావన్నమాట."

"తమ దయవల్ల అన్నీ కొన్నానండి. మంచివి రెండు ఇళ్ళస్థలాలుకూడా సంపాదించేనండి, ఈ యేడాది అవి రెండు అమ్మేసి కార్పొరేషన్ వాళ్ళ షాపింగ్ కాంప్లెక్స్‌లో ఒకదాంట్లో డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్స్ తెరుద్దా మనుకుంటున్నానండి."

మా క్వార్టర్సు దగ్గిర నన్ను దింపేస్తూ అడిగాడు "ఇంకా తమకెంత సర్వీసుందండి మాస్టారు?"

"ఎంతో యెక్కడుంది నాయనా? మామూలుగా అయితే ఇంకా రెండేళ్ళుండేదే, కాని మొన్న జీ.వో. వొచ్చిందిగా, ఈ నెలాఖర్న రిటైర్ కావల్సిందే అంటే ఇంకో ఆరురోజులున్నట్టు లెక్క!.... అది సరేగాని. ఈ రిటైర్మెంట్ అయిపోతే కొన్నాళ్ళపాటు ఏదైనా పని దొరికితే చెయ్యాలనుందయ్యా.... అంటున్నానమకోకు. ఆనాడు నాచుట్టూ రాత్రీపగలూ తిరిగావు. ఉద్యోగం కోసం. నేను ఇప్పించ లేకపోయాను. అదంతా మనసులో పెట్టుకోక నాకిప్పుడు ఎక్కడైనా చిన్న ఉద్యోగం చూపిద్దూ. నీకు పుణ్యముంటుంది!"

"ఎంతమాటన్నారు మాస్టారు. మీరు నాకు ఉద్యోగం యిప్పించుంటే నేనొక్కడ్నే ఈసురోమంటూ నెలజీతం తెచ్చుకుండేవాణ్ణేమరి ఆనాడు నన్ను వ్యాపారంలో పెట్టాకి మాత్రం మీరేగదేటి. ఆధారం సూపించింది?"

"సరేలే మంచివాడివి కనుక గుర్తుంచుకున్నావు. మరి నామాటేం జేస్తావు?" అని విలదీసేను: క్రిష్ణమూర్తి బుజంమీద చెయ్యేసి.

"ఇరవయ్యొనిమిదో తేదీ గందడి మాష్టారూ, తమ రిటైర్మెంటు? ఫస్టు తారీకుని కనిపిచ్చండి, తమకి ఏదో చేస్తాను. గాడ్ ప్రామిస్" అని స్కూటర్ కిక్ కొట్టాడు కిళ్ళీ కొట్టు క్రిష్టమూర్తి.